

ŠKOLNÍ STOLETNÍK

Školní rok 2024/2025

Chodili jsme do Bezdužic

Jiří Bízek si vyplnil svůj dětský sen a stal se strojvedoucím na trati Pňovany – Bezdužice. Mezi jeho další koníčky patří cyklistika, železniční modelářství a fotografování. Od roku 1998 je členem zastupitelstva města Bezdužice a od roku 2011 je také bezdužickým kronikářem.

V prosinci přivítáme v naší škole na již čtvrté besedě z cyklu „Chodili jsme do Bezdužic“ našeho bývalého žáka Jiřího Bízka.

Své vzdělávání započal ve škole v Konstantinových Lázních. Jak vzpomíná na bezdužickou školu se můžete dočíst v jeho vzpomínkách.

Devátáci organizují celou řadu kulturních a sportovních akcí pro ostatní žáky

ZE ŠKOLKY

Už se těším andílku,
na vánoční nadílku.
Chci být hodný moc a moc,
vydržím až do Vánoc.
A potom zas malinko,
začnu zlobit maminko.

Těšíme se nejen na andílka, ale i na Mikuláše a čerty. A také hlavně na Ježíška. A nějaké to zlobeníčko, to také musí být. V listopadu jsme potěšili svým vystoupením na Setkání se seniory. Dostali jsme sladkou odměnu, za kterou moc děkujeme Městu Bezručice. Do mateřské školy také zavítala paní Vítnerová, "Kočkování s kočkou Kačkou". Děti shlédly pohádku a ještě si domů odnesly malý výrobek. Všem dětem se představení moc líbilo. Někteří z nás se přišly podívat na rozsvícení stromu, poslechli si vystoupení dětí ze základní školy a zakoupili si nějakou drobnost na trzích.

Naše velké Kočičky se seznamují s anglickým jazykem za pomoci paní učitelky Olgy Pechlátové ze základní školy.

Pro naše blízké si připravujeme vánoční besídku. Těšíme se na sních, na Ježíška a také na vánoční prázdniny. Už se ale také těšíme, až se po Novém roce 6. 1. 2025 opět všichni sejdem.

Přejeme vám všem krásné vánoční svátky a klidný nový rok.

Děti a paní učitelky z mateřské školy.

BOBŘÍK INFORMATIKY

Již druhým rokem se naše škola zapojila do celorepublikové akce s názvem Bobřík informatiky. Jedná se o soutěž, která prověřuje logické a informatické myšlení, práci s daty ve formě textu, symbolů i obrázků, dovednosti v oblasti algoritmizace a také základní programovací dovednosti. Cílem soutěže je seznamovat děti s tím, že informatika není jen ovládání počítače. Soutěžící vyplňují na školních počítačích online testy, ve kterém vybírají různé odpovědi, luští logické úlohy, přemísťují objekty na obrazovce a sestavují jednoduché programy z bloků. Žáci mohou soutěžit ve dvojicích nebo jako jednotlivci.

Pro žáky základních škol jsou určené tři kategorie. V kategorii MINI soutěžili žáci 4. třídy, kteří mají vyučovací předmět informatika teprve od letošního školního roku. K úspěšným řešitelům v této kategorii patří Matyáš Horváth, který bez chyby vyřešil všech 12 úloh, a získal tak 192 bodů, tedy absolutní možný výsledek. Dále úspěšně kategorii MINI vyřešili Anička Sedláčková (136 bodů) a Bohuslav Sušíř (132 bodů).

Pro žáky 5. a 6. třídy je určena kategorie BENJAMIN. V této kategorii se mezi úspěšné řešitele zařadilo 7 žáků. Nejlepší výsledek, a to 136 bodů, získaly tři dvojice. Z 6. třídy jsou to Vláďa Konstantinovič a Honza Bastl, z 5. třídy pak Klára Pátková a Vanesa Mamíková, Zdenka Tahavský a Honza Komárek. Mezi jednotlivci byla úspěšná jediná účastnice, Štěpánka Vlažná, která dosáhla na 124 bodů.

V kategorii KADET určené žákům 7. a 8. tříd se mezi úspěšné řešitele bohužel nezařadil nikdo. V kategorii JUNIOR, v níž soutěží žáci 9. tříd, ale současně již také studenti 1. ročníků středních škol, získal Ondra Vlažný 180 bodů a stal se jediným úspěšným řešitelem této kategorie na naší škole. Zároveň svým krásným výsledkem obsadil 5. místo mezi jednotlivci v rámci všech do soutěže zapojených škol v České republice, což je obdivuhodný výsledek. Ondrovi k tomuto umístění gratulujeme. Děkujeme všem zapojeným žákům, kteří si lámali své hlavy, a těšíme se na příští ročník.

Mgr. Bc. Helena Zahrádková s přispěním Mgr. Eriky Kotasové

ČTVRŤÁCI SI PŘIPOMNĚLI SVÁTEK SVATÉHO MARTINA: DEN PLNÝ HISTORIE, PÍSNÍ A CHUTÍ

V pondělí 11. listopadu jsme se my, čtvrtřáci, vrhli do světa legend a tradic spojených se svátkem svatého Martina. Paní učitelka pro nás připravila jednodenní projekt, který nás přiměl k aktivnímu zapojení a interaktivnímu učení.

Projekt začal seznámením s legendou o svatém Martinovi, která byla prezentována prostřednictvím interaktivní tabule. Tento moderní nástroj nám umožnil nejen sledovat příběh ve vizuálně atraktivní podobě, ale také jsme se mohli zúčastnit kvízů. Interaktivní formát pomohl udržet naši pozornost a zábavnou formou vstřebat historické informace.

Po seznámení s legendou následovala praktická část, během níž jsme vyplňovali pracovní listy zaměřené na tradice spojené se svátkem svatého Martina. Samozřejmě nemohlo chybět ani výtvarné ztvárnění Martinova koně. Kromě toho jsme se naučili píseň „Martin jede“.

Jedním z nejzajímavějších momentů projektu bylo, když jsme si četli a vysvětlovali několik pranostik o svatém Martinovi. Tato stará moudra nejenže přinesla úsměv na naše tváře, ale také nás propojila s tradicemi našich předků.

Celý projekt byl korunován ve středu 13. 11. skutečnou sladkou tečkou – pečením Svatomartinských rohlíčků. Společně s paní učitelkou jsme den předem prostudovali recept a rozdělili jsme si, kdo co přinese. Ve středu jsme se proměnili v malé pekaře a s nadšením jsme se pustili do přípravy a pečení těchto tradičních dobrot. Vůně čerstvě upečených rohlíčků se nesla kuchyňkou a doplnila atmosféru oslav. Ty byly!

Svátek svatého Martina tak nebyl jen dalším dnem ve školním kalendáři, ale stal se významným a nezapomenutelným zážitkem pro všechny zúčastněné. Tento den byl nejen vzdělávací, ale i zábavný a inspirující, a odnesli jsme si nejen nové znalosti, ale také vzpomínky na společně strávený čas.

čtvrtřáci a paní učitelka Martina Hartenscheidtová

PYTHAGORIÁDA

Po roční pauze se letos opět konala matematická soutěž určená pro žáky 2. stupně základní školy s názvem Pythagoriáda. Školní kolo se uskutečnilo dne 23. 10. 2024, z něhož nám do kola okresního postoupili pouze dva žáci a těmi byli Ondřej Vlažný a Jakub Červenka z třídy 9. A.

Okresní kolo soutěže se uskutečnilo dne 13. 11. 2024 a již nyní jsou známy výsledky. Ondřej Vlažný se umístil na 2.-3. místě a Jakub Červenka na 6. místě. Velmi těmto žákům gratulujeme a doufejme, že jim toto krásné umístění pomůže při přijímacím řízení na jejich vysněnou střední školu.

Ing. Lucie Kozáková

VYSTOUPENÍ HUDEBNÍHO KROUŽKU AMÁLKA

Hudební kroužek Amálka se schází každou středu od 14 do 15 hodin. Navštěvuje ho přibližně 35 dětí od 1. do 9. třídy. Většinou dívek zdatně sekundují 3 chlapci. Od prvního říjnového setkání jsme se pilně připravovali na nadcházející vystoupení. Nejprve jsme v sobotu 9. listopadu zazpívali a zatancovali na setkání seniorů v kulturním domě v Bezručicích. Následující sobotu jsme se připojili k znovuobnovené tradici oslavy svátku svatého Martina v Křivcích, kde jsme vystoupili s pásmem písniček, svatomartinských básniček a podzimních pranostik. Opět nechyběl country tanec Zuzana, který s malými děvčaty nacvičila na kroužku aerobiku paní učitelka Hartenscheidtová.

Na závěr předvedly starší dívky na píseň „Con Calma“ povedenou choreografii, kterou nacvičily samy ve svém volném čase. Děkuje všem dětem, které pravidelně navštěvují Amálku a zúčastnily se vystoupení, a také rodičům za jejich podporu.

Mgr. Helena Zahrádková, Bc.

TŘETÍ ŠKOLNÍ BESEDA Z CYKLU „CHODILI JSME DO BEZDRUŽIC“

V úterý 9. listopadu se v rámci oslav 100. výročí otevření budovy naší školy uskutečnila další z řady poutavých besed.

Tentokrát jsme měli tu čest poslouchat příběh Mgr. Ing. Markéty Cvrčkové, úspěšné právničky, která se s námi podělila o svou životní cestu.

Paní Cvrčková zdůraznila výbornou kvalitu vzdělávání, kterou získala právě na bezdružické základní škole. Díky ní získala pevné základy, které jí umožnily úspěšně studovat nejen v České republice, kde dokonce zvládla dvě vysoké školy současně, ale i v Americe. Zajímavostí je, že kromě studií v Americe absolvovala paní Cvrčková také část svého vzdělání v Německu.

Své povídání prokládala otázkami směrem k žákům, čímž vytvořila příjemnou a interaktivní atmosféru. Hovořila o svých zážitcích ze studií v zahraničí. Přiblížila nám i život na Novém Zélandu, kde nás seznámila s některými místními zvyky a tradicemi.

Paní Cvrčková nám připomněla, jak důležité je využít všech příležitostí ke studiu a jak velký význam má znalost cizích jazyků v dnešním světě. Zároveň se podělila o své zkušenosti z doby, kdy život nebyl tak svobodný jako dnes.

Beseda s paní Cvrčkovou byla inspirativní a poučná. Uvědomili jsme si, že úspěch není jen výsledkem talentu, ale i odhodlání.

Děkujeme paní Cvrčkové za její čas a ochotu podělit se s námi o svůj příběh.

Ing. Olga Pechlátová

HALLOWEENSKÉ SETKÁNÍ

Bývalo dobrým zvykem, že je školní rok pro žáky deváté třídy čímsi odlišný od všech předešlých. Deváťáci mají totiž za úkol organizovat celou řadu kulturních a sportovních akcí pro ostatní žáky. První z nich se uskutečnila dne 1. 11. 2024, kdy bylo žáky třídy 9. A pro žáky prvního stupně organizováno halloweenské setkání.

Deváťáci se tomuto úkolu věnovali už od prvního zářijového týdne, protože bylo třeba vymyslet jednotlivá stanoviště, úkoly, kostýmy, termín a spoustu dalších věcí, které nás napadaly až postupem času. V hodinách výtvarné výchovy vznikaly kulisy i samotné hry na zapamatování obrázků s halloweenskou tematikou. Odpoledne před plánovanou akcí se pod rukama deváťáků měnila tělocvična na strašidelné doupě, do něhož žáčci následující den vstupovali hradem vlastní výroby. Samotné zdobení tělocvičny trvalo několik hodin, jak se nám to povedlo, uvidíte na fotografiích.

Na prvním stanovišti čekala na žáčky strašidla s minigolfem vlastní výroby. Na druhém stanovišti museli žáci porazit upíry ve hře komín a ve skákání přes švihadlo. Třetí stanoviště patřilo čarodějnicím, které měly připravené čarodějnické skládačky (puzzle). Čtvrté stanoviště obstarávali duchové a jednalo se o opičí dráhu. Pátá zastávka byla u kočiček, kde si žáci ověřili svou paměť, šesté stanoviště patřilo zombíkům, kde děti házely malými dýněmi do otvorů. Posledním stanovištěm bylo sídlo pavouků s rébusy.

Děti opouštěly tělocvičnu se sladkou odměnou a především s úsměvem na rtech, který byl pro deváťáky tou nejlepší odměnou.

Na tomto místě bych ráda vyjádřila žákům 9. A své velké díky za přípravu této akce, jelikož tomu věnovali velké množství energie a úsilí. Jako jejich třídní učitelka jsem na jejich počínání velmi hrdá, byli prostě fantastičtí. Ale nebyli jsme na to sami. Velkým pomocníkem nám byla i paní asistentka Helena Pejsarová, která nám pomáhala s přípravami i se samotnou realizací akce. A protože dekorace i sladká odměna nebyly zadarmo, sluší se poděkovat i sponzorům, kteří nám na akci přispěli. Děkujeme tedy tímto Aleně Kozákové a Drahomíře Kadlecové, které nás finančně podpořily.

za tým 9. A sepsala Ing. Lucie Kozáková, třídní učitelka

VZPOMÍNKY NA ŠKOLU

JIRÍ BÍZEK, ŠKOLNÍ DOCHÁZKA 1968–1972

Na první stupeň základní školy jsem chodil v Konstantinových Lázních. Bydleli jsme v domku vedle školy. Život během prvních pěti let školní docházky byl pro nás plný her a pohybu venku v každém ročním období. Ze školních povinností stačilo doma napsat úkoly a hurá ven za kamarády. Poslední pátou třídu jsme skončili v červnu 1968. Bylo nám tehdy 11 let. O prázdninách jsme začali samostatně objevovat okolní svět. K tomu nám posloužila naše jízdní kola, na kterých jsme s kamarády podnikali výlety do vzdálenějších míst. Karlovarská silnice pro nás byla dálnicí, dojeli jsme až do Svojšína a plánovali jsme další výlety. Ráno 21. srpna 1968 nás ale rodiče nikam nepustili. Pro nás z těžko pochopitelného důvodu, že je válka. Tím skončily prázdniny a i jedna etapa našich životů a vlastně i dějin. Od září nás čekalo dojíždění do „měšťanky“ do Bezdruzic.

Ráno se do Bezdruzic dojíždělo vlakem. Kdo si na nástupišti stoupl tak, aby vlak některými dveřmi zastavil přímo u něj, měl největší naději, že si ve vlaku sedne. V Konstantinových Lázních byly oba vozy vlaku plné. Přesto jsme my děti vždy udělaly u dveří vlaku špalír a nechaly nastoupit dospělé a především učitele, kteří dojížděli s námi. Do prvního vozu chodili učitelé a s nimi převážně jen holky. Kluci jezdili vzadu v „přípojňáku“. Od bezdruzického nádraží houf školáků svým počtem připomínal prvomájový průvod. Vyučování bylo přizpůsobeno jízdnímu řádu vlaku a začínalo až v 8.20 hod.

Školní budova v Bezdruzicích byla pro nás „lázeňáky“ nezvykle velká. V šesté třídě jsme byli rozděleni do tří paralelních tříd (6.A,B,C). Naše áčko sídlilo až v podkroví nad pravým schodištěm. Lavice v této třídě byly ještě staré s masivními litinovými boky a ve žlábků na psací potřeby byl ještě i otvor pro kalamář. Psát jsme zpočátku museli plnicím perem, až později byly povolené čínské propisovačky. Velkou novinkou pro nás byla výuka každého předmětu jiným učitelem. Povinné oslovení učitelů pro žáky bylo „soudruhu učiteli“ nebo „soudružko učitelko“ Bavily mě snad všechny předměty. V prvním roce dějepisu s panem učitelem Krausem jsme se dověděli o počátcích lidstva a pravěku. V zeměpisu, s paní učitelkou tehdy ještě Dienstbierovou, mě bavila práce s mapami a hlavně místopis a hospodářství Československa. Dodnes si pamatuju, jaký průmysl byl spojován s konkrétním místem. Matematice nás před příchodem pana učitele Burdy učila paní ředitelka Nováková. Přírodopis v podání pana učitele Hábra byl zpestřením výuky a s tajemstvím lidského těla nás v tomto předmětu těla seznamovala naše třídní paní učitelka Marešková. K odpočinkovým předmětům patřila výtvarná výchova. Kdo by nevzpomínal na kreslení barevných jablíček či javorových listů. Méně oblíbené už bylo písmomalířství. To vše také pod vedením paní učitelky Mareškové. Ji jsme zpočátku měli i na český jazyk, než výuku tohoto mateřského jazyka předala paní učitelce Vavruňkové. V češtině jsem měl rád slohová cvičení a záliba v psaní mi zůstala po celý život. O naši tělesnou zdatnost se staral pan učitel Rožánek, ale kolektivní sporty mě moc nebavily. Lepší to bylo při atletických disciplínách, především s panem učitelem Burdou. Rožánkovi nás měli na technické předměty. Karel na fyziku, v níž jsem mohl doplnit své strohé znalosti o elektřině, optice a mechanice, jeho žena Jarka vyučovala chemii. Mendělejevovu tabulku prvků mám ale spíš spojenou s mladou paní učitelkou Málkovou.

Ta se kromě učitelství věnovala ve svém volném čase psaní básní a stala se později uznávanou západočeskou básnířkou. Cizí jazyk byl přípustný pouze jeden, a to ruština. V šesté třídě nás s azbukou seznámila paní učitelka Košťálová, pak přišla paní učitelka Poláková se svým „saditěs“. Zbývá ještě zmínit pracovní vyučování. Holky s paní učitelkou Mareškovou chodily obdělávat školní zahradu a v zimě měly vaření. My kluci jsme měli většinou pana učitele Herinka. V létě se pro nás nějaká práce venku taky našla, v zimě jsme chodili do školních dílen. Skromná školní dílna vytápěná kamny byla tenkrát ve vyústění ulice ČSA do náměstí (dnes zahrada Čapkových). Jednou při naší hodině suplovala paní učitelka Rožánková a prvním úkolem naší hodiny bylo přenést ze školy do dílny hasicí přístroj. Spolužák Jirka se toho aktivně ujal a protože jsme spolu seděli v jedné lavici, chtěl jsem mu s těžkým břemenem pomoci. On držel hasičák za madlo, já jsem ho vzal za lem dna, že ho ponese ve vodorovné poloze spolu. Dál následovalo to, co muselo přijít. Přístroj byl pěnový, uvnitř se smísily chemické látky a hasičák spustil. Já jsem se lekl a pustil se, Jirka ale statečně přístroj držel a stříkal a stříkal. Postříkaní pěnou byli spolužáci i paní učitelka. Nezbytným předmětem byla občanská výchova. To byla teoretická příprava na život a především na život v socialistické společnosti. No a nesmím zapomenout na hudební výchovu a lidové písně s houslovým nebo mandolinovým doprovodem pana učitele Sedláčka.

Když nebylo odpolední vyučování, jezdili jsme ze školy opět vlakem. Pokud jsme odpolední hodiny měli, jezdili jsme autobusem do Nové Vsi a odtud pěšky. V létě jsme jezdili do školy na kole. Vedle školní zahrady stál plechový přístřešek pro úschovu jízdních kol. S dojížděním na kole je spojen i následující příběh. Ze silnice jsme přes pole často vídali nákladní vlak s parní lokomotivou. Jednou po projetí vlaku byl vidět kouř z pole u Starých Lázní. O tom, jak pozorné děti zachránily úrodu na poli, jsme čítali v čítance. Teď jsme měli možnost to prožít na vlastní kůži.

„Při trati hoří!“ Polní cesta (dnešní in-line stezka) nás po chvíli dovedla k trati. Plameny spalovaly řádky suché slámy, které tu zůstaly po kombajnu. Začali jsme tedy chvatně odhazovat slámu, aby oheň neměl potravu. Plameny však šlehaly nezadržitelně dál.

„Kluci, asi to nezvládnem.“ Sedl jsem na kolo a ujížděl do Konstantinových Lázní pro pomoc. Ještě před prvními lázeňskými domy mě napadlo ohlédnout se zpátky. Z místa požáru se už jen kouřilo, kamarádům se podařilo oheň uhasit. Otočil jsem tedy kolo a jel za spolužáky. Kluci tu po náručích nosili slámu na poslední zbytky požáru, aby ještě hořelo, kdyby se mi podařilo zalarmovat hasiče. Měli jsme strach, že dostaneme vyhubováno za zbytečný výjezd.

V roce 1970 byly dokončeny první bezdružické bytovky a my jsme se stěhovali. Začali jsem bydlet v Bezručicích, opět vedle školy. Tu jsem dokončil v roce 1972 a jinou známku než „výbornou“ jsem na vysvědčení neměl. Nastala pro mě cesta k vytouženému povolání.

Jiří Bízek

SRAZ TŘÍDY PO 50 LETECH

9. A ŠKOLNÍ ROK 1971/1972

AKCE ŠKOLY

CYKLUS PŘEDNÁŠEK - **CHODILI JSME DO BEZDRUŽIC**

KAŽDÝ MĚSÍC SE MŮŽETE TĚŠIT NA JEDNU Z PŘEDNÁŠEK NAŠICH BÝVALÝCH ŽÁKŮ

ARCHEOLOG - **Mgr. MICHAL RAK, Ph.D.**

PROFESIONÁLNÍ HASIČ - **KAREL ROHM A SDH KONSTANTINOVY LÁZNĚ**

STROJVEDOUČÍ - **JIŘÍ BÍZEK**

ZDRAVOTNÍ SESTRA - **JITKA KYMLOVÁ**

POLICISTÉ - **Bc. DAGMAR JIROUŠKOVÁ, Bc. JINDŘICH MYŠKA
A DANIEL KADLEC**

UČITELKA HUDBY - **Mgr. et. Mgr. ROMANA FEIFERLÍKOVÁ, Ph.D.**

REPORTÉR ČESKÉ TELEVIZE V ZAHRANIČÍ - **KAREL ROŽÁNEK**

Akce pro veřejnost

19.12.2024

Zpívání na schodech

Tradiční vánoční vystoupení žáků v budově školy

28.3.2025

Koncert Amálky „Letem světem“

Vystoupení pěveckého kroužku
v Kulturním domě v Bezdružicích

12.4.2025

45. Výroční koncert JUVENKY

Vystoupení dechového orchestru
v Kulturním domě v Bezdružicích

2.5.2025

Vernisáž výstavy Jiřího Bízka - 100 let školy v Bezdružicích

14.6.2025

Den otevřených dveří školy

20.6.2025

Muzikál „Co takhle svatba, princí?“

v Kulturním domě v Bezdružicích

**Na konci školního roku uložíme
na pozemku školy časovou schránku**

AMÁLKA V KŘIVCÍCH

HELLOWEEN V TĚLOCVIČNĚ

**ŠKOLNÍ STOLETNÍK
VYCHÁZÍ JAKO NEDÍLNÁ SOUČÁST**

Bezdužického zpravodaje, periodický tisk samosprávného územního celku

Vydává: Město Bezdužice

Městský úřad Bezdužice

ČSA 196, 349 53 Bezdužice

tel.: 602 703 736

e-mail: mesto@bezduzice.cz.

www.bezduzice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 11028.

**Redakční rada: Lumír Kadlec, Jiří Bízek, Mgr. Martina Hartenscheidtová, Šárka Sušírová, Ing. Miroslav Kemka, Pavla Myšková
Vychází 30. listopadu 2024**

Uzávěrka dalšího vydání je 12. prosince 2024

Příspěvky zasílejte na e-mail: kultura@bezduzice.cz

BEZDUŽICKÝ ZPRAVODAJ č. 1/2025 vyjde 30. prosince 2024.

Sazba a tisk: Město Bezdužice